

Bréf og kort frá Þórarni Björnssyni

Bjarni Benediktsson – einkabréf – Þórarinn Björnsson – 1931

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-6, Örk 4

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

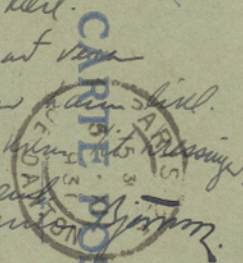
Paris, 5. nov. 1930.

Kari Kausti!

Þakka Karl. bræfið, sem þú varst að
fá rétt tíma. Þú kandi þig þetta ómerkni-
lega spjall til bráttabreyta, þó að sem
okundur & þú í ömmum. Þessu um síðir kljúf-
lest þróf í þér, og tókst mér ein skýld.
Þessu var þó þessu ljótt, ákveðið að
"stúdera" þessum: leikriti eftir
V. Hugo. Hasti þú lesið leikritið og umdi-
bráfið ^{þessu} svo að áreiðanlega þú varst nóg-
legh, ef vel hefur verið á haldið.
Þú í fátímu, sem í mið var, gleymdi þú
hlemmingnum af spírnu, skrifaði að-
eins um "character personnum"
en gatti um: hins að skýra hlut-
verk þessum: leikritið heildinni.
Þessu mið skýrlegh, að þú, sem ^{þú} skrifaði
nagi til að þetta þú skýr skýr afbrót. Þó
þó þú þú ummunt um að þú mið umdi-
mum legh þróf, sem leikl. bræfið eftir

i künftigen, da das g
 kann bei unsdit Brief
 lya propius. Amars
 linters. Tuisa ejtt f byje, fr
 i pam proba i dag. Per
 i ad lera laturu i v
 am um propit fer. - Bit Karl.
 at helon Reih. Etla kann ut
 i Berlin i vteru? pa
 erdt hiegt i j
 Besta Kvedger. sein
 pration

M. H. G. G. G. G.
 Nom et adresse
 de l'expéditeur
 Rue des Beales

fr. card. pr.

ADRESSE

Paris
 Rue de la Harpe
 5th Etage
 Berlin - Schöneberg
 Unter den Eichen
 10

Paris 30. nov. 1930.

Janífa 7-8. jan. 1931

Kærir þrandi!

Jeg lofadi þér við þegar jeg
sendi þér gjaldit um Sapium, at jeg
skyldi skrifa þér nánar, þegar um
hægtist. Þessi ortist nokkur stöður í
því, og bit þú þig at fyrirgefa.

Þófið þú alt skáir en jeg
hæfti gert ráð fyrir. Var þú þó orðinn
svó stamfæstur um ill úrslit í því
skriflega, at jeg hatti at búa mig undir
það munulega. Kom þú ekki lítið fát
í mig, þegar auðgilt voru nótn þeirra
ánnu fátíkir reyndust, og jeg var þar í
metall og átti at komast munulegt þófið
þegar morguninn eftir. Vart mig ekki
svefnlaust um nóttina, og áegasti jeg

nið í part; handabotkin þeir ann-
skapinn. Þó varð evró. at sök, og kaupstíð,
þj þurðanlega þann ír þvi munulega.
Væ þungr þarj af mið ljett, er þessu var
lök, þvi at þj hafði þá þann kórtist mest
þv þessu þvóti. þann & alt í svo hála
og óvíst, at erfitt & at vite, hvort undir
þvinnungr er nágur eða evró.

Þó er evró svo at skilja, at
nið ge til setnuman bótist, og at þj
þeti læst; í stjuleysi og höglifi. Þó
er nór. Þer þj þvinnungr í latínu
og veltir mið evró af at hafa mið
allan við, ef þj á at þeta þvinnungr
í þvinnungr. Hafa þvinnungr skúðungr læst
þann meira í latínu er við (i bær),
og evró þess er þj illa rýttungr,
þvi lítla, sem þj kunnir, þvinnungr þvinnungr
at þvinnungr. Þer evró þvinnungr erfitt at þvinnungr

þingtingama, badi of lotium of a.
Kæfir eris at þauka þingtingin of
samiþega iþt, heldur þeim þa þis, at
þis þaf. Þó kumentalegt yldi, si til
þess þarf at þessja málið þetur, a
þis þis, of vortur Fróðkum gjálfum
jafnvel skotaskuld in. Þis iþkending
er þis þessi þinging orþugþis er
laþeska þingingin gjálf (þingingin i lotium),
of vil þis þis sið halda þam, at þis siðis
veitist miþ þjett, eris of þis þetur gjókat
a. Samur leikurum & sá, at þis er alls.
óþer til þessja, of vort þis at vinna
þiskum öll of nokkurt i at hlila
þis er at þis þegþ skárra at eigs vort
þetta er þróður leðkumentinur,
at man vita þetur, þvar þis er
skaðri, of þvort sketum.

Þis þessþi þvort vort þis, at i lotium:

gæði miklu ávarlega, publikum
en í bókmenntum í fyra þingast
myrðu einum þessum bókum
og þeir eru foddri væn gamalmennt.
Þeir gæði þat vir þá alt og grinn
af myndum og lefjum stulnum, vel
kledum og vandlega máluðum, en en
til alls annars líklegru en að afreita
þessum heimi. Lat þj þj um að dans,
hvort þat munu gæði fyrir námit.
Annars veta kvenfolkis uppi hjér í
máladælsinni og þjölga þó á þá
ári. Þer vort annast sjúna, þegar
stundir lita, en að þat boli karl-
mönnum að allmiklu lefji bresta
þí kemarastöðum. Þer þegar einnann
á um karmkennu. Þó að þj sj lefja
vefjum andvegur komum nje kvenrjúðum,
og þó að komu kemmi að hafa lefji

Keuslu hafi leika en Karluum at summa
leggi, þá þatti mig þóttlegt at vita,
hvort þessi bregting á verk eðli at
hafa talsoort djúps og víðtæk og - mig
langar til at þaka við, varhugaverð
áhrif á uppeldi og sálarlíf Komand.
Kynslóða. Þat er gott og blessat, at
Komur kemur Komum. Þu ef þú þar
sinnig at kemna þittum allt til full-
orðins ára, en jafn ^{verk} þræddu um, nema
þú gleri þá viðkvæmari og veik-
lyndari. Þú er verk Karluum þetta
fallum til at ala; mönnum þess og
þor? Autvitat er skilut þú mig en
at þesslíka tilfæringer manna
eða vilja gera líkit in þeim, en þat
er skilut nauðgur og skýlur at
hafa um öruggast vald á þeim.

Næm endur ljó vit háskólanum eru
nú um 30 þús. Fölga þeim um mína
en 1000 árliga, og veldur það gjamsam
áhyggjum. Þeirskum eft þó að þetta
útlendinga, og eru þeir nú á 8. þús.
eða um $\frac{1}{4}$ hluti nemanda. Mú þetta
þeim í tvítt, þeim, sem koma hingað
til að nema franskri tungu og kynast
franskri menningu og hvefja síðan
heim, og hina, sem koma til að sefja
ljó að. Þeir frönskum stúdentum dælit
í röð til bejja flokka. Þeir þat stílgjæ-
lyt um hina sitarnefnda, þvi at
þeir anka samkeppni og taka atvinnu
þrá Fröskum. Þeir jafnvel hafa vit ord
at fara at heimta, at þeir taki þessu
stúdentuþróf, áður en þeir komast at
háskólunum. Nýndi þat mörgum tóf
og hindrun. Hinn, sem hingat koma

um stundar vakir, en hefur þó
því að Frókkum þykki sömi að, ef veltning
þeirra er eftirsótt og sömi, að þeir
hinn sömi flýgi hans met iðr viðvegar.
þó er mörgum þórnkum stúdentum
um og ó þó að þeir telji, að þetta að-
streygi 'ublesing' auk dýktit hjá
hvestum (einkum húsaleiga), veldi þessum
í skolanum og stundi Frókkum sjálfum
þeir þessum, bæði andlegum og líkamlegum.
Því þeir einir sigi að sömi. þó er
þat mál sömi, að eitt sviði þeim þessum.
þu so stendur í, að andlegri ublesing,
Ameríkanar, Japanar, Rússar, hafi
því mikla kvæðing, og verða Frókkar
að líta iðr lýnda, þó að bráttin iðr
þessum iðr við nefit í þeim, og þeir sigi
soltrín epli. Hlufur þat að koma
við þeim þessum. Því þessum vel
skilja þat, og stýtu ^{hann} sitt mál met. philo sophist
vöðum!

Nýlega vann, Action française' gjet þat
til áðis at vera nari búi ad depra
kerifötur Simonar, Victor Barch. Gætur
Ritur sagð þjir dæti á honum. Elledi
hann, á samt fleisum, at tala um ástandit
i fjöskalandi og samband þess vit þakklau.
þau eróv va hann þjir konum sin
á ratapullum, en handumini 100 manna
ovit, og vopnút kyftum, spættum upp
af fleustu bekkjumum og þjir at lagja
at karli. Vildi hann endi höfta, endi
litit svigum, og atleti hann at fella
um þjirarvottur. Þörtu þjir hann
til meitla og ljötu endi, þjir en löj-
ryglan skakkaði leiknum.

At gjölfum nýr en engi gjet-
stök þjirini. Þjir þjir all af vleit önnum,
þjirum og vleit svo framvegis.

Þjir skilar göðri kvæði og þjirum þjir nýr
heim til þjir, nok þjir þjir skrifar.
Ker kvæði til Rút. Þjirsetur og all. þjir endi.
Þjirarin Þjirsson.

2. brev? a 13. 14. mars. 1931.
Paris, 17 febr. 1931.

Kæri frændi!

Bestu þessu þessu fyrir langt og gott
brjef um og kosið er þessu þessu, um og
til skóts. Þessu þessu, at þessu þessu vænt
koma nokkru seint og skal þessu um. mót-
mala þessu. Þessu þessu þessu þessu þessu
þessu, hvat þessu er at skanda; margföldun
brjefaskiptum, vænti mig, at þessu þessu
migr til vorkennan, þessu at alt þessu um.
þessu í þessu og þessu. Þessu þessu þessu þessu
aldrei verit einu latan at skrifa og
setan. Þessu þessu þessu þessu at koma
þessu latinum; eða einhverjum þessu þessu
orsökum. Nokkru er þessu, at alveg skiptu
í tvo horn þessu þessu: annaðhvort les þessu
latinum, eða þessu þessu um. Þessu þessu
skiptu og öll aukastörf um. at þessu þessu
í þessu þessu.

Þessu þessu þessu at lesi þessu þessu
þessu, og vildi þessu þessu þessu þessu
ef þessu þessu at þessu: þessu þessu at koma

lingað í næstummi þú. Þú sagst er sprengidagur
og þú vottu at þú vottu mig þar og þú
hita þú at skrifa þú, heldur er at
þú ta í þang í þjórnsturni míni
eins og þú skuldu. Það get þú líka
aldrif, og þú þarf engan sprengidag til!

Þú ert þú, hvar er þú þú þú þú þú þú
at þú komur þú. Þú mitt legi þú
míg einum um treub at selja
þú skaleg þú minna et þú jölaþú náða
setur. Þú geri et þú þú þú at ganga
undir mitt þú í suman, vottu at þú
vottu tilbölu þú þú og í þú þú þú
í vor. Það verður og um næsta jöl,
þú at þú er of snemmt at skrifa þú
í þú.

24 febrúar.
Þú getur, at þú hefi slejið heldur
döku við þú. Þú þú minn, um þú þú
þú þú, kom þú þú þú var í þú
mí þú, þú, og þú mig með þú
í þú á þú. Þú hefi þú aldrei
komit í verk at þú í þú
lík. - Þú vottu at þú -

för þinni.

Þef til villo hefir þjer Dóttir;
hug at koma hingat i sunnar, en þjg
stj i þri gms Drumerki. Þjrst og þjensh
reit þjg en enki hoort þjg verð þjg
i þaristur þjg at þjg geri ræt þjgri at
(^{þjg} þjgri), þjg mi eins þjgri þat annars.
stafar. I öðru lagi er minna þjgri
at koma hingat þjgri sunnarist. Þjgri-
stóðsun þjgri þjgri og þjgri þjgri
er minna minna þjgri at vera
en i veruna. Þjgri þjgri þjgri
veris þjgri þjgri þjgri. - Lat þjgri svo
útratt þjgri þjgri, og þjgri þjgri til
at þjgri, þjgri þjgri af.

Af þjgri en þjgri þjgri
þjgri. Þjgri þjgri þjgri, og er
þjgri þjgri at skilja þjgri þjgri.
Þjgri þjgri en þjgri þjgri i þjgri.
Þjgri þjgri þjgri at þjgri i
þjgri. Þjgri at þjgri þjgri
þjgri þjgri, en at þjgri þjgri þjgri

eftir skemmu tína í hana, svo et þat
hefir líkist at segja fyrir þróif, þar skun
tínum er skorum ur knepa.

Þomundur Þróinson, mynd-
höggvari, er kominn hingað fyrir 2. 1/2
mánuði. Vinnum hann hjér og býsk
við at selja áfram 2-3 mánuði. Þó
getur komist fyrir, at hann fari til
Þróskaland, etur óá tíni er úti. Leysur
hann til at kynast þeim þróendum okkar
þar, þó at hann segist ni sjá helur
en etur, at Frakkar sjú okkur
nókrum þjórokyldin. Við tínum hókum
þomund jafnan um helgan, og sytum
við þeim samum.

Þú fyrir þess, hvat þetta brjef er
naund. ómerkilegt. Þá til vill er þat þó
skarra er skil.

Var kvæðja til Ríbs. hefi oft dælat
at skrifa kommu, er aðer komist þó;
þann kvænd. Annars bitur tínum Karl.
at heitro kommu, og vonast hann eftir
brjef. Þá þá júst Hauk þróol. þó skilast
þó kvæðja til hans, ein til Þjórnar Gudu,

þ hana & þar ein í Nórku. Þeir þar þá við

þeim þar. Þróinson þróinson.

Few sjálfur til Paris
1. apríl 1931
Paris, 22. mars 1931.

Kari þandi!

Þaðna hif beota bjef þitt, langt
og gott af vanda. Þu ert viss um,
af „vísilestum“ þínu hafi orðif niðr til
eins mikillar „brellingar“ og þú
þýst víð. Af vísu erum við ekki alvátan
samvátan, en í þínu bögnum máttu ekki
ekki, af þessu í veinni blundri í
þínu þú þýst og þrámsóku. Þess
er ekki nauðgætt, þó af þessu þáttu þann
þann yfir Þaðna þínu, þó af niðr
vísilek af ekki þessu ^{niðr þú} langt þáttu.
Þaðna þínu er þessu þáttu. Þú er
vísilek þessu þessu skilvísilek af niðr
er af þessu þessu vísu þessu þáttu
og þessu þessu þessu þessu.
Þú er þessu þessu þessu þessu og
þessu þessu, af þessu þessu þessu þessu.

Heimurinn. Þaf svo þar vís kærisk
af þat í að gers ranglöka kjör-
samaskipum eum þá ranglötaim,
þá er minni samvisku og kófid.
Þreysti þg þematarminum, að þeim
lái ekki hafa sig til slíkra fölska
verka. Auðvitað er hvorki gægi ugi
rjettlati í þessu landkjöri, eins og
þat er min. Þer ef þáit er að
breyta einhverju í annat kord,
þá er eins jott að taka kjör sama-
skipuninn alla almennilega til
bana. Verður þat að utafsh
við almennan rjett og þrelli, en
erki við hæg eta óhæg einstakna
ferkka. Þer þá vesall hegur þeim
er sig telja þjálslynda, af þeim
hafa erki minur vopn sammi
er kígum og rangsleitri. - Annars
getum við rath vaira um þetta
og annat, ef þá kemur þingtíðin.

Jegs minn skatt at kveðla þér,
at þú veitst hjér í París þér hluka
aprilmánuður. Henda þú einmitt mig
vel á þér mig, þú at þá þú hefur
þyrtar minn næsta helgi og hefur
húfan mánuð. Þú þú þú ekki, at
mig gæti veitt gæðum at van-
kinnati til þess at vera förunautur
þinn í reftistigum þessara víðsjála
borgar.

Jeg hefti þú veitst þinn at svo
þú þú, en minn sífustu helgi.
virkiligt þú snöglega af hikunnu,
og hefti veitst við minn lengd af
virkunum. Var þú í kinnabiti kál-
bradur minn, at þú varð kominn
með langaveit, en til allra þannig.
regulísk þú þú svo at vera.
Þú þú leku, at þú þú eitthvert gæta þú,
og þú þú min at verða þú, þú
at veitst þú þú ofar lítilt þú þú min þú,

endur hefi þú heile tilif uerish
alla sidurka vilka.

Hefi þú þetta svo uerish
leyni: bráttina, en vona
á heyni til þín bráttlega,
hvoru sem þú kemur hingat
efna uerish: þetta sínu.

Kveðji til kunningjanna.

Bestu og sœll!

þínu frá andi

Þorvarinn Björnsson

Blanka 11. juli 1931.

Paris, 5. juli 1931.

Kari frændi!

Bestu þakka þú þetta bréf þitt frá 25. apríl. Veit ég ekki hvað þú munir hugsa um mig, að ég skuli einn ekki þarinn að svara. Heldur ef til vill, að ég hafi veðlast úr af, því að ég var ekki svo beysinn, síðast þegar ég þú skildin við mig. Þoo & ni samt ekki og hefi ég við fært eða ekki niðr til aðskilnaðar. Þar svo lengi vel að ég hugðist mundi skrifa þér, þegar ég varí lano við tímasettu og annað há. Skólavafstur; þá gæði nokkur tími. En síðan því lank (um 20 júní), hefir þú þessu um allan helming. Þegar erkerit sjerðandi & við að vera, þer allur tímum í leki og ísjuleysi. Og yfirleitt & það svo, að þegar ég hefi mest að gera og vinn best við námit þá & þú jafnframt ólátastur, að skrifa bréf. Þú nóg um það. Vonu aðlins, að þú virdir ekki í veru og, þó að þessi dráttur hafi orðið.

Þú munt merkja áttur hafa orðið ni í minni tíð bat; í Blandi og ritas. Virðileik kóngingunnar kónginn komin niðr þennur á óvart. Þjórk ég aldrei vit, að Framsókn myndi vinna svo mörg sæti. Annars voru þristu þjettirnar, en ég fjerd af kóngingunum, í sönerkum blóðum. Þúin jótan vedurdag las ég þas á þennu síðu og met feitu letri. Þegar þú hleð dandi þar andsett, að dæstkinum þótti það mikil tíðindi og góð. Og sett að segja, & þú þeirnar skólamar að skunum hafi París þje beita, þó að sú veri eit vinn tíðin, að niðr

vari vel til hjúrtan þess. Þen þinnar breyðast og
menningu veld. - Líkilega þótti mig, at þeir skyldu
þrengja með ygr i N. þinggjölu, þar sem voru, og vil þú
sem minnst um það tala. Hafa; haldist, at til slíks
kæmi aldrei.

Þen hvernig fer um þetta allt saman? Þó at
stjórnin hef þingmeirihluta, geta andstöðuflokkarnir
gert kemu lífist, brogat; epi deild, og getur stjórnin
hins vegar verið þetta þeir at sitja; þrássi við
þjóðkermerihlutann? Og þó at svo væri geta þá and-
stöðuflokkarnir jafnvel slíka lígur? Til hvata ráða
geta þeir gripist, Vestur kyrtling i Íslandi? Slíkar
oprunningar og ótal fleiri eru annað vaxit at vefjast
því mig, en lausnir hef þú um eitt þundist og
þvert við at beita þess, at, verkin tali. Þó at þú, þú
Fransóku hlýttur; mig og þess þessur lífist þrást
til gleidjosa eins og Ólaf Thors og Hjedins Valdmannssonar
þú þú þess meirungi i ráði Fransóknar, og varla & um,
at kjóðsamastjórnin geti haldist um um & hún. Þess
og stendur, hefði þess þess; þess með ygr at meiri.
hvatinn skiftist i milli Fransóknar og Jafnastjórnanna.
Þú þú veldist við þess at alhuga, því at þess sambúðin
þess stundum at verða efið þess i milli, þess
vel i því, at þess meirihlutar þess þessur, þessur
og verkmenn, ráði þess mestu um efið allra mela.
Lest þú svo iðratt um þetta; þessur en þess með þessur
eftir næsta þess; þessur milli þess.

Þen þess & vitar seik en i Íslandi og þessur
meiri & i þess. þessur, um þú hef at þess tal við, þessur
at meiri efið þessur alment; þessur, at þessur verði;

þar á næsta vetri. Þeir segja, að Hoovers-tillagan hafi
 komið um seinan; hjótan af vort við evnert rætt. Og
 hvað gera Frakkar þá þegar komin verður soviet- stjórna
 í Þjóskaland, sem veitar að borga gæðan eyri? Þu
 þeir megi sjálfum þi um kemna þvís allan asna-
 skapinn. Þvaskap segi þi, þri að þvampert; Frakká eitau
 um skít og sí aftáta, sem þeir hafa tekis til Þjóskaland
 og heimsmálanna, verður þvannu skýst með fafráði þvinn
 og skammstýri en illgími etá mannvorokku. Auðvítat
 örka þvinn einhús þvannu en þvítar, einu og rannar allar
 þvítar, og þvinn þri eitau þvinn þvát þvannandi; sem þvinn en
 sýgurvegjar og þvinn þvinn vrit ákvætit þvinn í vil. Og samt
 á þvát svo, að margis telja, og sjálfagt með miklum iþti
 að Frakkar gju mest þvinnur; götu þvinn máls, sem lík-
 legast & til að byggja þvinn í heiminnu, en þvát & af-
 roþvinnu. Líggja eþvann til þvinn margar orsakir, en þvinn
 held þi, að þvát gju einnunnu hradala og, nýr liggur vrit
 að segja líkilmenska Frakká. Þvann leikvinnu & að þvinn
 en dæmthradir vrit þvinnurja. Þvinn þvinn hvorki á ort
 þvinn nýr heit og haldá, að þvinn sígi á sífeldum svikvættu.
 Mý þvinnu allan kemulík til að þvinnu um, hvorki líkúu
 þvinnu þvinn vrit nokkud að stjórjast, en þvát eit &
 vrit, að þvinnu þvinnu, á mætan þvinnu helok, nýr ein
 til þvinn að koma í; vrit þvinn, að þvinnu nýr þvinnu. Þvinn-
 þvinn þvinnu þvinnu þvinnu þvát vrit, að Frakkur óþvinn
 stjór þvinnu. Þvinn þvinn og vrit, að þvinnu þvinnu
 að vrit þvinnu ofjarlar þvinnu eit síðar. Auðvítat þvinnu þvinn
 svik; að vrit þvinnu þvát, hvorki þvinn sjálfum þvinn nýr
 vritu og þvát & þvinn vrit og að þvinnu vritu, sem
 þvinnu tilþvinnu stjór þvinnu upp kóllinnu. Þvát eit þvinnu,

þessar þjótríngar þleggstu nýja herokjörnum af stórkunnunum
Fraknar þykjast ekki vera öruggir, nema þeir byggja
annat skip meira en helmingi stára! og kafbáðarnir
allir og hinu flotinu hefja erindi at segja. Þau þau compl-
ment þeir franskra verkfræðinga og admiralá! Á yfir-
borðinu & þat næstum hlafir legi, en þegar kemur &
at gott & þat hinu mest þann líkur, og ekki atvinnu
vegna þeirra afleiðinga, en þat getur hafi á afþrognunum
máli og þróun, heldur einnig af hinu at þat sýnir
þá karátta, sem franskir þjóðir hefir 'vit sjálfa sig. Hinn
þeir þró, en hradda hindrar hann at vinna at einu
hjálfölduasku máli. Keldu þess, at þeirist sjá gott samir um
þessa 'ilak l'esprit', og jáfrvel Briand. Þáttir vilja vel,
en brestur hagræðis til at gera nokkunt þeir um verk-
máttmennir, og franskir þjóðir & ekki 'stór þjóð' i andan-
of verki, hvat en þeirra stórn ord segja. Socialistar en

Hingast & aplega komium þeir Jónsson, si, & les lätinn
i Berlin. Þá hann hjá hjá Jolivet, norðan kemur ar ann
vit þorkomme. Þer þat at tilskilli Björns bakara, þri at
sitar, þáttar Jolivet þeim til 'Island og þá hjá
Birni. - þeir en þannir hjáttar þeir meira en aðvanti
Binnundur Sveinsson og þorvaldur Skúla-son. Vit þeim
skólkun þri tóngun einir. Verðum vit at líkinn þann
kástir i Paris; summa og þessum til próf i haust. Þann
þó þeim próf i sociologin; þess. Þittu hann Karlaga
at heila þri og þessum til, at þri þáttir i þess upplýsingar um,
hvatt myndu þessi þess þessum þessum.

Lotze: Gesichte der Aesthetik in Deutschland. ~~of öftr samþing~~
William Stern: Psychologie der frühen Kindheit bis zum 6.
Lebensjahre. Þess þess þessum at þessum þessum i þessum.
Þess þessum. Þessum einlagur þessum Björns-son.

þess þessum, en viðvart þess, og þess þessum þessum.

Þ. Skemilja 16. ág.
Paris, 24. júlí 1931.

Kari frænd!

Franska Karlaga bréf mitt frá
11. júlí. Þú ert all af jafnu fljótur at
svara og þú fljótaskur, þegar lengst
hefir dregið at þú skrifasti. Skendur
þinn Signatur; iðna hlutfalli vit
minn ódugað.

Min bókun þar, er þú ert ó-
gírindich, & þat at segja, at kominn
þykki þú ógutlega Sjáan, og sjá
þann ogi ert. Þat at kanna þú
min vinnu. Hann lætur þat heita þangat
til þann. Vestur vinnu. Þólván hann
þjóðveginum óspark því skrif, og
þafa augu hans ni lokish upp því
því, at Franska-gregin eru þó minn-

skatar skáris, því at hjér eru báðar
minn sögjarar, eftir þessu at sama.
Þú þó at svoða þar min þessu báðum
simonar, þarf það engu veginn at
hindra at við útsögun þjóf laga-
ostabókinn. Þú kákur skúkur at líns
vita, hvat þú vill í því efni. - Þú
svo at þú vilt aftur at simoni, þú
gltur hann því meður ext. ostið við
þó þinn og selt þjóf þein þú, þú
hann skrifati. Þeris engu sjáprentum
þengit. Annars var ekki laust við,
at hann grunati að þjóf min grásku,
þegar þú kalar min, merkilegt efni,
eftir titlinum at "sama", því at
tilíllinn þeris einmitt misprentast
í vísí. Þar skendur "lítskóþun" í skat
"lítskóþun" og verður þjóf söginn þannig
hrein selti, með öllu ískil þín leg.

Je & evri ihraeddur um, venna je
hafi komisk klanfalega at orti; siturhe
bijefi, þegar je þalati um stjónmála-
ástandið heima. Má ef til vill skilja
mig svo, at je vilji gjarnan líta bregha
Kosninga þriðjunnar, af því at
þat eru jafnarmenn, og evri i haldit,
sem hafi merka hegnun af því. Þu
sú & euga vegun skodun min. Þrengja-
um stjónmálaástandi, af því at rítt-
lætið krefst þess, en hins vegar
þaga je því, at þar myndu ganga
jafnarmenn um mál; vil en
i haldinu. - Þu þat & je þess sam-
mála, at þjónstun þessu hefti getat
fallið fyrir betri þing en þessari
þjónstunni. Máti ef til vill segja eit-
hvat líkt um þessari af öðrum sam-
stránum - skulu þessum. - At heiman &

njör skrifat, at þabbi minn þvi hálf-illa
at Björn skyld bjóta sig þann á móti
þakka þínum.

Jeg er alt ef látur at vinna,
en þyfir mig er ekki at taka eit mitt
in þessu. Þut þú minn lýst í París í sumari.
Hefst þú nú gáman viljat, at þú þínum
língat varir ólokitt svo at þú gæti
átt þann í vandrúni, þvi at þú gættist
þvi ekki hve þrasallega þótt til í vor.

Nú veit þú minn minn árs þannhald-
skýr til Mentamálaráts og skrifu mér
at þú þú líkvergi virlausa. Skytur skóla-
meistarinn mitt mál og ráðlagði þann minn
þann þann at skrifa þakka þínum. Þú
þú veit at þú þú þú minn í dag.

Þrátt er minn Rík og Hásk. Þrátt þínum
þrátt albei veit. Þrátt þú at þrátt
þrátt, ef þrátt minn þrátt minn veit at þrátt.

Þrátt þú at þrátt þrátt minn veit.
Þrátt þrátt veit þínum minn þrátt.
Þrátt þrátt þrátt þínum minn þrátt.

Paris, 29 sept. 1934.

Kari Sand,

Slørha 10. det '31.

Beste pappa! Jeg har bejdet
pitt sidasta. Þat hefir bejst síns
of fjúri dögum, at þú svarar, of
þjóar lítið um þat að hala. Værk
at þat eru ekki aðeins bejfa skrifin,
sem þú hefir svaraðt heldur hefir
míg einnig ortið miklu minna
ágluggi; lesari of námi, en þú hefst
aðlata, of sennilegt & þeim, sem
þykist vera að lesa undir þróf.
Gefur þat ekki verið þeim góðsviti,
enda þásk þú mýg, at illa þar
; latínunni; þarok, of verður þá
at laka þar.

Þú hefur spurt um bókina,
'Les constitutions modernes'. Þetta
hinn; 5 bindum, og eru aðeins 2
þeirra komin út; sögðu þeir mig,
að betif væri eflir stjórnskránni
opnastu. Þú er 170 þauka fyrir
áskrifendur. Laturðu mig vita, ef þú
vilt fá hana; þá skal ég koma þér
í krúg. Þú var annars eitt að segja
þínum að glegma helstu litindum,
en þau þú horft; mér er nyl minni;
en það að þú & rekinn þú
úr hótelinu. Þú þar ekkert, ef
þú hefur; þú þess umrit og 'scandal
israt' arlega. Þú svo þú þú
væ þú nú stödi. Þú hefur þú þú
í sama stödi; 2 á, og hefur aðeins

neitt slekt upp á vinskaps rekka
lúsfregja, þó at þú húsvega hefti;
ortif var við at hún & hit versta
skaro, hefi kónsároluna alveg í
vasannu of rekka menn; kurla
annat rípit svoa til lífbreglinga.
Þyri þánn sógnu kemur þúinn at heim-
vegja ^{nið} um flau, of leudri þinn kurlingur
of honnum; ortáseinn. Segir kurlingur
at hann hefi skilit eftir opnar hefti
en þúinn vill ekki gangast við þó, of
jökul svo ort of orti. þegar kurlingur
svo of mig skómmu; eftir, segir
hún formálaleuð, at mig of einu
jótt at fara of leibe herbergis annar.
shadur. Hún jeki ekki þótt heim-
sóttuín slíkra þóinn sem þúinn.
Ann þess komi alt of margi at heim-

sækja mig, og dít: þeir þyrir oþi
gólfsúkkum! (Strákur, sem les met mig,
kennur oft; einnig 2 aðrir sem hafa is-
lenska). Þekka komu alt þoo flatt upp
á mig, at mig varð; fyrstu orð-
fall af muddum, sem þitt ungerisk
þó; of miklu reiti. Lil þess at
ég flugi nokkum orði upp komist
þennu en áðru. Rank ég frá kellingi,
og sagði aðrir, at ég yrði dauðfugur,
at fara frá slíku þakki. Annars
veit ég ekki, nema ég hefði þetta gert
met þvi at síða sem fasker, þvi
at mig er grunur á, at kelling haf-
viljast lána við mig segna þess, at
herbergja keiga; hótelinn hefði hanna,
en ég, sem gamall leigjandi, sé at
betri kjörum. Þu þar er ein þúf, sem

bist er, sode brenur mig laga kunn-
sta til at siga; stakna segjum.
Þinn & líka afliitt at siga i illindum
við húsastendur þat vera þu á öll min
þyff i þinna höndum. Þendrium verður
þu sa, at þu, alsaklans, bróklark; kasta,
en kerlingarvargjum þat þu þu
fólku sinni at þu herra keisu!

Þessa þu mig hálfur þu áunnigja-
skaps, en þu þu ógerla, þu mig þu
gati nátt mig niðri, enda varla i-
maksins verk at þu þu þu þu
slik þu. - Þu mig þu þu þu
unverskum gyðingi, 27. me. Linné.

Þinn þu þu þu þu þu þu þu.

Þinn & þu þu þu þu þu þu
Þinn skald Benediktsson þu þu þu.
Þu þu þu þu þu þu þu þu þu

i þröta sínu, um þá vert svo þægur
at sjá þann mikla mann. Kammur
þá sjálfregl vit fönnur; karli, svo
at öþarft & at ljúfa hönnur. Þá
þá sattu at seja um, at, skaldit jacti
mikit á þvi, at, manniinnur" sjá
kyrk, þó at "stundum geti öreit
gaman at karli. Þu mikit má hann,
vera þregtandi hl lengdar met
sinnar sífeldu skammur. Þá þvís
matt orðum hans, & "Blendingur
allir aðir en þá þvís hann, annaðhvort
idrottar eða glaysamur, eða hvort-
þveggja. of mikit lalar hann um fönn-
land, bestu land; heima, jafnvel bestu
en "Íland". Þu þvís glýgumst at, of
skaldit lifir. - Met bestu kvæðum.
þvís sattu þvís þvís þvís.

Paris, 30. Okt. 1922.

Kari prausi!

Mitt hjerte er i dig. Jeg tænker
bejst paa det øieblik, da jeg
enkeltem gang igjennem gik, at jeg
skulde i det øieblik, da jeg
lige så længe som muligt til dig
sige dig det skrifte profet (pau. S.
nr. 1). Men som det er i den her
tidens hvede kommer os alle, for
at bære en øjeblikkelig i Paris.
Desplaces er uundselig. Men jeg
gør mig om at bære den i dig.
og mig i dig som boksødem, en hver
pau. S. Men jeg bærer heller en skind
at bære mig i Sharp, øjeblikkelig;
ikke boksødem i dig; men jeg læg-
sindes. Jeg tænker at hvide uden
af land; jeg mig fortunden, af
skrifte jeg efter mig til dig; kom i

veinjuleya orkent Evor q
vilsa þu orkent eiga
vit þetta his vegar, ef þu vill
get þu regnt í skrifu hjálpar.

Latur mig vita hit bráttala,
hvort þu ertar í þri efni.

Fjöttrun í morgun, at hveit þu von
í Bjarna fudmundeyni q litklyf Ráði
seu h á hit til seuf. - Þu an orkent
gjörbark at þetta. Friðfró þessit.

Þessat þu þóvarin

27 M. 17 rue Linné 27
Nom et adresse de l'expéditeur
G. J. J. J.

CORRESPONDANCE

CARTE POSTALE

ADRESSE

Spurila M. h. n. 200

Kennist Þu þu þessat

Kennist þu þu þessat

Þessi - Charles Rosenberg

Almannagumi.

Blarifa 27.12.

Paris, 5. des. 1931.

Keri frændi!

Þinn fyrir þessum þitt sitaski.
Þessi gengur með þóttum efni
Sharp. Þú hefur einu ferit til karlanna
en þú hefur endur þú sitaski. Þetta
alþing at þetta þú ógæmdu at abla þú
at þá. Þessu utan af landi; of þú
þú illa, hvat þú get gerð. Mun þú segja
at þú til þessu einu einu einu; of vera
malk; at þú þessu þóttum af þessu
(þetta). Þúars & lýtt at þessu af
þessu. Þú þessu á þessu þessu. Þú mál
endur hald, at þetta þessu þessu
mál á þessu, þú at þú var einu all
vit þú þessu at svo þessu. Þessu-
þessu & vith sitt þessu þessu þessu
of þessu þessu; mun þessu i þessu i

fyrstu ákeunn. Kerbergi fjela; minn
var h. d. at ganga undir þat; þvíla
sein, enda keppandi þat líka; þetta
skipti. Á jafnati minn falla $\frac{3}{4}$ þess
sem regna. Ána þess var aðhata minn
öll þinn og veri en Frakkanna,
þu flestir hefa lesit líkum; 6-8
á; mentaskólum. Þó er gott leust
vit, at þú nagi mig; handarbökin g
þú gjálfrum mig um þent at nokkru
lepti. Þú er nokkinn semir þega jótur at,
skilji lakinn og, þó at þú segi gjálfrum
þú, þetta þú gjálfrum veit þar ein
jótur og flestir þeir, sem þó þú skótt
enda leust mig all-vel þú blati þú
þega þó þú, p. d. a. s. þýting af lakinn
á þinnu. Þú þú er öllu undir; at
þýta á lakinn, er minn og sein
vandar þýngi. Þess regna þó al

i handskóllum á skriflegu prófinum,
þegar tímin var takmarkaður. Mjög
vansh erð líkur til að ljúka öst
og ganga frá þyngunum. Þú þat er
þetta, sem þú ávaka mig fyrir, að þú
skuldi erð áfa mig meira. Þú ert ein
eftir á, að þú hefti gefat þat, en
samleikurinn var sá, að mjög leiddiðh
at gera afingur, þegar enginn var til
að leiðgjafa þat, því at þú hefti
enginn eftir á að kaupa mjög vísindsgjafan
Kennara. Undir munulegu prófrit
er erð gengit, þegar illa hefti tekið
á skriflegu. Annars var þú samulega
undir þat búinn, og var þat un-
ráttit ein því at þú hefti ein erð
leggja mjög þat skriflega. Þú þat hefti
þú átt at leggja allt þetta, því at ef
vel gengur, þú gildir þat áfram, þó

at mun fells á munnlegu. Komdu &
þú erdi at fjölynda þessa meira. Þú &
erdi svo sjálfu örðlegur þó at sama
föri. Áþi mig eitthvatt; þýtingur í
velur. Jafn þrátt les þú uppeldis-
þátt og mun reyne vit þróf í þessu
í vor, en gæt má vita, hvort þú þat
gefur.

Þingit & komdu þó nokkur
fúringur af 'Islandingum'. Flest
eru þat 'Þókenar' úr Reykjavík og
þefi þú líkil kynni hafa af þessu. -
Kristján Albertson & úri á förun
leinu, enda & hjó ekki lengur sérh
þýtt þýtt þýtt þýtt þýtt þýtt þýtt
nitur í 3 þ. 70 (átt 5.50), at þó &
sýtt er. Veit þú ekki, hvort þat leundur
þýtt okkur hjó, sem erdt getum þótt
okkur.

Ríkis var hjó á fæst fjórir nokkum
 á leit til fang. hann veður þar í veður.
 Þeirðum hjóbergsson, sem fór heim í
 sumari, er niðminni úr afli. Hann
 hefti leit veðurafþráði: í fjóru-
 veltur af atlan úr at gefa sig at
 kaupskap. Hann fjórk 200 kr. úr
 markaðs leitargjóði til at regna at
 selja íslenskar afurðir í Frakklandi.
 Einn & velti jét, hvort hann veður
 minnit ágengt, en næstu daga & von
 á íslenskum togara til Boudogue,
 g veður þá regnt at selja.

Jeg veuri velti at fara veitt í
 pólitík í þetta dæmi. Þar velti &
 áskendit þallgeft; heinisáttum. Koenig
 veður þar í fjórkaland? Þar velti Hille
 bráfum at Letta völdin? Þá & þá

bræddu um at Frakkur fari at
bidji fyrir sjá. Þau þeirri hefði óst
lúsi góð at gera þat fyrir. Þy skó.
um þeir skáris þeir gula. Þeirri hefði
vísu þurfa lúsi. Þeirri at lúsi at
þat verði þjá þeirri umömmu.
Japanar skótu rena óvísu þ
vísu, hvat þeir megi þjá sjá sjá þ
óðrum. Þy þeirri lúsi umö-
förlu, þá at erfitt sj at vísu,
hvat gerir þau systur.

Þeirri lúsi lúsi í brátt.
Kæðjur frá strákunum.

Þessatur of sál!

Þóarinn Björnsson.